

Egyszer egy kiráji
Mit gondolt magába,
Nagyon unatkozott,
Elment hát a bálba,
Elment hát a bálba.

Ott látott egy kislán
Szép fehér ruhába,
Szép fehér ruhába.
Remegett a szive,
Amikor meglátta,
De megszóllítani
Nem volt bátorsága, ~~nem volt bátorsága~~
Nem volt bátorsága.

Hazafelé mene
Gondolta magába,
Leveti a pompát,
Ráveszi a subát,
Ugy megyen megkérni
A/Nádi biró lányát,
Nádi biró lányát.

Jó napot, jó napot,
Nádi biró lánya!
Eljöttem tehozzád
Szivem gyöngyvirága.

Jó napot, jó napot,
Szegény béreslegény!
Ha már eljött hozzánk,
Üljön hát le ide,
Arra a lóvára,
A torhác végibe.

De nem azért jöttem,
Hogy én itt leüljek,
Hanem azért jöttem,
Eljössz hozzám, vagy sem,
Eljössz hozzám vagy sem?

Nem megyek én hozzád
Szegény béreslegény,

Mer/Gazdag vagyok én is,
Gazdag kell nekem is,
Gazdag kell nekem is.
Szomszédunkban van egy
Kosárkötő lánya,
Szép lány az is megón,
Csakhogy nagyon szegény.

Az való tehozzád,
Szegény béreslegény,
Szegény béreslegény.

Jó napot, jó napot

Kosárkötő lánya!

Eljöttem tehozzád
Szivem gyöngyvirága,
Szivem gyöngyvirága.

Mondja csel el gyorsan,
Mi szél hozta ide?

Üljön le minálunk,

A mi tűzhejünkre,

A mi tűzhejünkre.

De nem azért jöttem,
Hogy én itt leüljek,
Hanem azért jöttem,

Eljössz hozzám vagy sem,
Eljössz hozzám vagy sem?

Elmegyek én hozzád
Szegény béreslegény,
Szegény vagyok én is,
Szegény tenmagad is.

Holnap jövök érted,
Készülődj csak rája,
Öltözzél fel szépen
Menyasszony-ruhába,
Menyasszony-ruhába.

Hazament a kiráji,
Levette a subát,
Rávette a pompát,
Ugy ment el megkérni
A Nádi biró lányát,
A Nádi biró lányát.

Jó napot, jó napot,
Nádi bíró lánya!
Eljöttem teérte,
Szívem gyöngyvirága,
Jó napot, jó napot,
Kiráj őfelsége!
Gyűjjön be mihozzánk,
Az első szobába.
Üljön le minálunk
A bársony diványra;
De nem azért jöttem,
Hogy én itt leüljek,
Hanem azért jöttem,
Eljössz hozzám, vagy sem,
Eljössz hozzám vagy sem?
Elmegyek én hozzád
Kiráj őfelsége,
Kiráj őfelsége,
Mert/Gazdag vagyok én is,
Gazdag kell nekem is.
De/Nem köllesz te nékem,
Büszke bíró lánya,
Büszke bíró lánya.
A/Szomszédtokban van egy
Kosárkötő lánya,
Kosárkötő lánya,
Ahol küldtél tegnap;
Oda megyek ma is,
Oda megyek ma is,
Jó lesz nekem az is.
Jó napot, jó napot,
Kosárkötő lánya!
Eljöttem teérte,
Szívem gyöngyvirága,
Szívem gyöngyvirága.
Jó napot, jó napot,
Kiráj őfelsége!
Üljön le minálunk,
A karosszékünkre,
A karosszékünkre!

De nem azért jöttem,
Hogy én itt leüljek,
Hanem azért jöttem,
Eljössz hozzám vagy sem,
Eljössz hozzám vagy sem?
Nem megyen én hozzá,
Kiráj őfelsége,
Kiráj őfelsége,
Mert/Szegény vagyok én is,
Szegény köll nekem is,
Szegény köll nekem is.
Ha jó voltam tegnap,
Legyek jó máma is,
Öltözködj csak gyorsan,
Mert minket várnak is.
Öltöztetik gyorsan
Sejembe, bársonyba,
Viszi a kirájfi
Aranyos hintóba,
Aranyos hintóba.
A bíró lánya meg
Szomorkodva nézi,
Hogy a népek hogyan
Integetnek néki,
Integetnek néki.
Te meg büszke kislány,
Várakozzál addig,
Mig egy gazdag legény
Tebeléd nem botlik,
Ha ugyan tán botlik.

Törökkoppány, Buzsáki Istvánné, 1900.

Együd Arpád
igazgatónak

Szerezzetel küldöm

Törökország 1973

Buzsáki né

Bourne's Journal 1800.

(2)

Patogatott kukorica renelve,

Er a híz lány jajde hívan menelve.

Három nakte pirostó van rajta,

Ka a meretöje meg csokolja le nyálja

Kis paprika, nagy paprika de pirostó,

Koppányba egy barna kislány de csinos,

Csinos bizony de bünye is ám rája,

Coak tizenhármán hívták az este a bálba

Megintam a levelet fel tettem a postára,

Elis küldtem egy Koppányi lány számára,

Viddel görös amere a fényes nap lejár,

Ahol az a barna kislány keserűen sírdogál.

~~Handwritten text~~ Apr 27, 1922.

Nu ist O, huan l'iger l'ong.

Bänftalen u'dem, u'ndeu wep.

L'ei el'ig, öngwög, g'ettör p'rethög

Ninor un't d'ölögjörjörög.

ib'ärgän p'äffle t'äetä 1860. d'öfö

^{U'ndem}
g'ögjög f'ör f'ong
A'marit h'ög el'ig

Öt'ä n'ö'ö'el it'hem.

Kend'erungjög r'ö'ö'el.

Mit ad'ö'ü'äl g'ö'p'ö'el

f'ör d'ö'el f'ör f'ong

A'marit h'ög el'ig

Ä'ter d'ö'el d'ö'el!!!

Kedves igazgató úr. Küldöm a folytatást, sok sikert kívánok hozzá
Jó napot, jó napot király ö fölsége. (4)
Gyűjjön le mihoránk az első nőbába,
Üljön le minálunk a bársouy diványra,
De nem azért jöttem, hogy én it le üljek,
Hanem azért jöttem eljőre hozzám vagy sem?
Eljön hozzám vagy sem?

Elmegyek én hozzá király ö fölsége
Király ö fölsége.

Mert gardag vagyok én is, gardag kel nekem is
Gardag kel nekem is.

Denem kölen te nekem bünke bíró lánya, bünke bíró lánya
A somnédtokba van egy korár kötő lánya, korár kötő lánya

Ahol küldtél tegnap oda megyek ma is, oda megyek ma is.

Jó napot, jó napot korár kötő lánya, jó lennekem az is

El jöttem te érted süvem gyöngy virága,
Süvem gyöngy virága.

Jó napot, jó napot király ö fölsége

Üljön le minálunk a kaross nékiünkre, a kaross nékiünkre.

De nem azért jöttem hogy én it le üljek, hanem azért jöttem

el jőre hozzám vagy sem? el jőre hozzám vagy sem?

Nem megyek én hozzá király ö fölsége, király ö fölsége.

Mert regény vagyok én is regény köl nekem, regény köl nekem is

Ha jó voltam tegnap, legyenek jó máma is.

Öltörködő csak gyorsan mert minkelet várnak is.

Öltöztetik gyorsan seljembé, bársouyba

Vini a királyfi aranyos hintóba aranyos hintóba.

Folytatás az előző lapról.

A bíró lánya meg nyomkodva nézi
Hogy a népek hogyan integetnek neki, integetnek neki,
Te meg bírsz-e kis lány várákossal adigy,
Még egy gazdag legény beléd nem botlik.
Ha ugyan botlik.

Éva lányom Éva, most érik a silva,
Gyere lányom vedjed, a kötényedből egyed,
Mindig a legzsébbet.

Kedves igazgató úr! tudja hogy régen voltam diák, te talán
arint el tud igazodni ereken a markalatt betűkön.
Erőt, egészséget, és sok sikert kívánok Bursaiék
Hogy tetszik lenni? Reméljük hogy jól.

Gyertya néző boldogasszony napjára.

6

Őr Limeon nyisd meg, ment templómod zárat,
te arany ajtóban a ment család vár rád,
A süz bemutatja, hirded báránykáját,
Küri anyasága ékes koronáját.

7

Hi tudná felfogni a mai nap titkát
Fistulni jön ar hi a nap fényel is tintábl
te áldozatokat jó ment József tartja,
Boldog kis gerlice, boldog kis galambka.

Lehajtja Mária a fejét aláráttal,
Tudja hogy ő ar kit, Limeon magasztal,
Hogy ar ő ölében, van a világ fénye,
A régvárt mesias, a föld reménysege.

Ma lett meg jutalma a reménynek hitnek
Boldogok azok kik remélnek is hisznek,
te őre Limeon is karjára vehette,
A világ vöeltrágát megölelgethette.

Oh gyertya néző kegyes boldog asszony,
Legis hogy fohásunk ar egekig harsong,
Hogy a völet világ láng világosságát,
Reméink egykoron a menybe meg lássák.

Jeruzsálem városában, Mily öröm, mily ment vigrág van,
Kijitva ál ar ég fölötte, Ot van ma a meny nülöte.

Kerd ragyogni titkos újnap. Most mutatják be ar úrnak,
Most meg csak mint csillag fénylik, Demajd napként önti fényét.

Limeonnak regő karja, Gyöngédeden át karolja
Lent közei ar öregnek, kis féltorra permeternek

Gyümölcsöltő napjára

Gabriel indula követségbe menzékül a földre Názáretbe,
Ot élt a nőesség szép virága Mária Joakim kedves lánya.

Ó nőr nőtt az angyal hald igémet, melykel mint követ horád
Megkedvelt tégedet az Úr Isten, kültja neplötlen néved it len.
lépek.

Leküldött egekül a nent háromság, nem nőkséges eröl több
bíronság

En Gabriel vagyok er valóság
nőességéből len nagy anyaság

A nent lélek ereje fog rád nálni, és nőren fogr atól fiat
sülni

Es fogod art Jéusnak neverni,
Ó fogja a világot váltani.

Es nölöt a nőr meg alázkodva, ime en az Úrnak molgálója.
Legyen az igéd nerint az akarátja,
Kálánd aduk a méhem nem rajnálja

Nagypéntekre

A Judás a Jéusot elárulta, 30 ezüst pénzért el is adta.
Meggogták a zsidók meggötörték magas kerentára fel feszítették

Mert nem adta inkább Mariának
Vagy pedig Mária Magdolnának
Érte amjít adtak volna érte, csak ne vitték volna a keresztre

Az Úr Jéus wése folyton folydogál
A nép nőr Mária érte sírdogál
Mival keresi nent fiat az ő ártatlan gabalmját.
Utákról utcákra járva keresi, hegyektől völgyektől sírva kérdés
Jerusalem Jerusalelem nem látad e szép gyermekeim?

folytatás a másik oldalon.

Folytatás az előző oldalról.
 Vegre azok nép körött hogy meglátta
 De nem tudot ~~aka~~ oda menji horája
 Mert a nép öt nem engedte inkább így keserítette
 A jó asszony letél volna fiad így most meg nem halna.

Értek keresztény népek a Krisztus temetésére
 Lindnyóján hivatatumk anak tinteletére
 Sanyos memmel, fájo nirek, és lélekel, elöte erünk térdre

Er már édes reményünk a gyamos koporsóba,
 Szugatra ért napfényünk nér er átkos naplóba
 Fejerd be, erel költesd be, rangod ékét, láng verelmed
 mértékét

Hunviti ének

Deservessen sir a Mária Magdolna,
 Szerzi a Jézus testét nem találja
 Hol vagy én lelkeimnek menyei jegyessé
 Szentígis teste det ugyan ki vitte el.?

Kezjetlen rablók apik ért tetétek
 Ék a Krisztus testét inen elvittétek
 Szer aranyakat adtam volna néktek
 Ék hagyjátok volna nyomorú sivemnek.

Égig így a Magdolna sivéböl sírdogál,
 Lilije a Jézus kertén kéjében ál,
 Sikerig teveled Mária Magdolna
 Éleked lilioma a menyornáglan nyíla.

Lavlo boldog asszonyajjara
 Eür Maria el indula Judeába
 mit Joirefel a hegyes völgyes tartományba
 hogy rokonát Ersebettet fel keresse
 Adot méhe gyümölcsével üdvözölje

A kö siklak meredek és hegyesek
 Nyen uton kellett menni a nent süznek
 De azért a két neváfin uggy sietnek
 Hogy meg legyen a sugalása a nentlileknek.

Nent Ersebete elébe ment hogy megláta
 Meg ölelte és a két karjába zárta
 Nent János is megismerte valórrágal
 Mert teljes anyja méhében vigassrágal

Látogas meg minket is mint Ersebettet
 Hogy nekünk is boldogságot, és örömet
 Erha eljön életünknek vég órája
 Vidd lelkeinket nent fiádnak az ornágába.

Kerevntelö nent János nojjara

Kérdertette' fogságában János az Úrat,
 Tevagy e a nabaditö akit népek várnak?
 Ugy mond az Úr menjetek Jánoshoz jó követek,
 Mit látok bíronságot arról tegyetek.

A vakok látanak, a sánták ^{járnak} a bínák gyöggulnak
 süketek hallanak, a pöklösök tintulnak
 kik benem botrányt nem lelnek azok boldogak

Május rósa királynéja Mária Kinek örök tavaszt hozott szent fia,
Éked anyánk az ég és a föld örül, negy féldi árvaidon könyörülj.

Május hónap a te kedves hónapod, mely a többi hónapoknál ragyogóbb,
Éked az ég illatosabb a virág, ünnepet tart most neked a nagyvilág.

Virágos kert a látókör a határ, terölád ring a légben a kis madár,
Éked nyillik minden bimbó és virág, hozád hűldi az illatát mint hö imát.

Ragyog május nap tündöklő hajnala, száll az égbe a madarak baj dala,
Éged könyört minden fohás és ima, Oh, fogad el május nap királynéja.

Májusi nap királyné nére le ránk, ved sivebbe siveöl fakadt hö imánk
Hogyha eljön életünk est alkony, derüljön ránk az örök tavasz hajnala.

Aldoró Gúltörténe

Ragy örömel rengek menyben az angyalok
Lívval nérik Jézust a szent apostolok
Hogy bucsuani látják, könyes nemel mondják
Kedves mester elnehozz jó véser velünk maradj.

Te slájkák hegyen ahol vért iradot, Jelen dicőségét mutatja ugyan ot
Jézus kegyes mester, mint Isten és ember
Kinek cooda józága kindöhlük méltósága

Te ég sivarvanyán állott fölségessen, A gyönyörű Jézus vima nör kegyessen
Terjontvön kereszt, meg áldja híveit
Oh Isteni tekintet mindenható szeretett.

A napnál fényesebb fekhö könnil vette, te igfeli málo Jézust elvértette
Kinek örvendjétek kérs menyben helyetek,
Néktek Jézus által már, meg nyillott a titkos rár.

Vidámak Mária ártatlan nemei, Te öröm könyeknek nap kristály gyöngyei
Ragyognak orcáján, mint harmat a rózsán
Látván a nagy harc végén szent fia dicőségét.

Nagy among napjára.

(11)

mindnek az eget nélnak a harangok.

Máriát meyle viszik az angyalok.

ek úra, nép leánya, süz Mária a menyegzőjét mostan tartja.
steni ment jegyesével a menyornágra

en a jéles napon Gábrriel arkangyal,

nálott az eglől fényes pálma ágat,

nyként horta, ajándékba, mert Mária a menyegzőjét mostan tartja
eni ment jegyesével a menyornágra.

ngnek a óterák, harsóg a trombita,

nönti Máriát az angyalok kara,

ek úra, nép leánya, süz Mária a menyegzőjét mostan tartja
steni ment jegyesével a menyornágra.

Nagy örömel várják a nép süz Máriát

logy meg koronázzák az eget királynéjät

gek úra, nép leánya, süz Mária a menyegzőjét mostan tartja
steni ment jegyesével a menyornágra.

Mások ének

atvankhárom éves volt a süz Mária, Midön el érkerett élte vég órája

arany felhö, rórsa illat, Menyöl hullöt gyémánt harmat

nép süz Mária arany úton halad

ny süz Máriát angyalok lejönnek

ür királynéjuknak gyöngykoronát visznek

arany felhö, rórsa illat, Menyöl hullöt gyémánt harmat

nép süz Mária arany úton halad.

nyei angyalok fujják a trombitát, Süz királynéjukat nagy örömel

arany felhö rórsa illat stb.

várják

Elefbe jön Jézus az édes anyjának.

é fölséges Isten kedves leányának

arany felhö rórsa illat stb.

lilenc angyali kar virágokat nednek

Süz királynéjuknak errel kedveskednek,

arany felhö, rórsa illat, Menyöl hullöt gyémánt harmat stb. stb.

Aranyos felhőbe lenálott Gábrriel,
 Mint Anna hárához néj rózsalevéllel
 Menyőöl Isten azt írenté,
 Hogy méhednek nű gyümölcsre
 Nű leányod nűletik, Mária les a neve.

Gábrriel napjára megretent mint Anna
 A rósa levelet hogy keribe adja
 Őt arany betű volt rajta
 Az Úr Isten maga írta
 Hogy akit nű mint Anna, neve legyen Mária.

Órvend a menyőrség, nőlnek a trombiták
 Nű királynéjukat az angyalok ugy várják,
 Lép piros hajnal hasada, feljött a hajnal szillaga,
 Kingillott a néj rósa, nűletett nű Mária.

Drága kis aranyunk, mi is megkönöztünk,
 Kicsi bölcsöd előtt üdvölettel rengünk,
 Lidar milliószor üdvölegy, narmiliónsor áldott légy,
 Ekes bimbó rórsasál éretünk imádkozzál.

Mária ének

Hajnalba hármát üt az óra,
 Elbredjen fel minden lélek az aranyos sóra,
 Mint Anna megsűlte Mariát, a megtérő bűnösöknek kegyes
 (szonolóját)

Elbredjen fel keresztény e sóra,
 Legnűletett Magyar ország néj nű királynéja

Tr eghöl az angyalok lejönnek, mint Anna nű leányának
 Lig éneket rengnek

Bölcsőbe helyeri mint Anna
 Pákim a boldog apa örömel ringatja

önöntünk a nűletéred napján, csak azt kérjük ne hagyj
 minket, a gyermekidet órván,

Szeptember havának a nyolcadik nappán,
 Ragyog az égen egy szép nívárvány,
 Üdvölegy ma sülettel kisasszony,
 Menyornágra kinyitott szép lilium.

Avend ma ment Anna, ment Jöakimal,
 Minden nemetsége rokonnáival,
 Üdvölegy ma sülettel kisasszony, Menyornágra kinyitott stb.

Arany betűből ál a nüz neve,
 Legyen fel írva a nívünk mélyébe
 Üdvölegy ma sülettel kisasszony, Menyornágra kinyitott szép stb.

Ten küldte menyből Mária nevét
 Gy. rangjuk öröke lánig nevetettét
 Ragyóson neve a nívünkbe, ragyogjon ránk mint csillag az
 égen

A ment olvasó

Kezeli mérőn van egy kert kerítve
 R. piro, ráruga róra nyíllik bene,
 Úr Jézus a kertésze, Mária a kertésznője
 Domonkos atya a gond viselője

A szép kertbe mindenki be mehet
 Kat sincsen rajta, bár mikor beleyket
 Szöszgeklől van röld ága levele.
 A nüz Mária, rósa ~~fűs~~ fűs kertje.

Kezgy miatjánk és üdvöleteklől,
 Süil e konore és díszöszgeklől,
 Rájuk hát burgóan teljes életünbe,
 Gy a süs Máriaanak kedve teljek bene.

A fűsért Máriaanak, legmontelt nüz asszonyának
 Hívek kísértünk tintelettère, hűldjük fel az angyalloktól nüz
 és Jertek hívek kísértünk stb,
 fejére.

Sötét éjel Betlehem tájára, angyal szállt a pásztor tájára,
 lenye fény terjedt néjel, el önlött a sötét éjel, földre szállt az égnek

Királya

hár táján pásztorok valának, kik virasztva övisek a nyáját,
 látara a csoda jelnek, nívükben megfélemlettek,
 De az angyal iggnyölt édes ajkál, ne féljetez jó pásztorok, nagy
 örömhirt mondok néktek, menjetez is imádjátok eljött a
 Mesiástok, akít oly régóta vártok eljött a Mesiástok.

Másik

Hír Mária akis Jézust állatgatja,
 kent fűsnek állató dalt reny ar ajka.
 Bé takarlak a polzába nép röld ágom,
 Aludj, aludj, nép csöndessen gyöngyvirágom.

Kominy jámol, hideg néna, a te ágyad
 kiseri tested a hidegtől mégse bágyadt.
 Tejcskédet a kebelemre én berárom
 Aludj, aludj, nép csöndessen gyöngyvirágom,

Te angyalok ide jöttek énekelve,
 pásztorok letérdelnek meghönsöntve,
 én is nép dalt rengetek néked, nép röld ágom,
 Aludj, aludj, nép csöndessen gyöngyvirágom.

Ha tudnálak a nívembe berávnálak,
 A hidegtől minden bajtól megóvnálak,
 Mert tévagy nékem a legkedvessebb a világon,
 Aludj, aludj, nép csöndessen gyöngyvirágom.

Betyáros nóta

Est is a régör bácsitól halotam, bár nekem nem kértett,
Halótátok az alnögön mi történt
Barna Jóska a csárdába megölték.
Kilenc centig ment a kés a nyébe, megény Jóska halva bukot a földre.

Itt a betyár ki a Jóska-t meg ölte,
Szeretőjét az erdőbe elvitte,
Itt édes anyja siratja megény Jóska-t, de a betyárnak üthetős
már a nyomát.

Képen szól a tanyán a betyár nóta,
A barna kislány kíváncsian halgatja,
Az ablak alatt a lóvét meg éllelja, barna kislány az ablakát ki
nyitja.

Grillag nemü gyöngyvirágom gyere ki.
Éleltre vár a havóm ideki,
Nem bánád meg ha tavamra halgatnál,
Elvinnék merre ocha sem jártál.

Barna kislány kiment hát a kapuba,
Betyár legény a nyeregbe fél kopja
Két karjával át éllel csokolja, keresheti ha fel élred az anyja.

Nem ide való nületés vagyok én,
Menne földről vándoroltam ide én,
Igy jár az, ki menne földön vándorol, nincs babája ki válára rá
borul.

Kosma felhők vándorolnak az égen,
Meradázom nincs mehem e vidéken.
Itt van írva a vándorló felhőkre,
Vina, vina, vina, a múltföldre,

(16)

A minap egy híres betyárt elfogtak,
De a társai kemény bossút fogadtak,
Loggy a nivét elve venik ki annak,
Aki kére játotta a társukat.

Az esti csillag fön ragyog már az égen,
Három betyár portyálik a vidéken
Három betyár, három fegyver a vállán,
Most jön be a Pápai né udvarán.

Adjon Isten néj csaplárni jó estét,
Adjon Isten az úraknak merencsét,
Pápai né ne kívánjon merencsét,
Mert még az éjel nagykeis zárja a nivét.

Pápai né lenaladt a pincébe,
Hosszott fel bört az aranyos icébe,
Pápai né nem köl mehiénk a böre,
Csak a nivét adja a mi markunkba.

Pápai né ki futott a kiskertbe,
Föl tekintett a csillagos egekre,
En Istenem hogy kel nekem meghalnom,
A nivem a betyárchnak kel adnom.

En Istenem vedd hová a lelkemet,
It kel hagynom öt apró gyermekemet,
Mikor a betyár a nivét kivette
Pápai né holtan rogyott a földre.

Pápai nit vinik a temetőbe
Három betyárt kísérik a börtönbe
Hová börtön ajtó nyíljál ki
Három betyár soha se nabadulj ki

Hét betyár vigan mulat a csárdába.
De két pandur strán már a nyomába,
A egyiket az erdő mélyén elfogták,
A másik a moosárba vette magát.

~~De egyik a~~
Míg az egyik a nőkevényt üldöri,
A másik a foglyot örne kötöri
Ara kérném pandur iram kelmedet
Hogy ne kötöze örne az én kezemet.

Mert mit nélnének ha megtudják vagy meg látják,
Hogy a betyárt mehkötörve hurcolják,
Megrájnálta el oldta hát a kerét.
Nem gondolta miyen ~~csört~~ töré az esiet.
Míg a pandur a pörtyögőre rá gyújtott
A híres betyár a gémés kútba begröött.
Csak áll a pandur, kerentel vett utána,
Ha már így van ugys minden hiába.
Ki se hurra, de megse mondja hogy hol van
Majd valaki csak megtalálja a kútba.

Barna kislány ha tudta hogy nem szeretn,
Mert csalógátad az írva sivevemet,
Mert nem azért, csak azért tudod babám tudod mér meghalok a
sivevén

Mondta volna meg bátrán hogy nem szeretn,
Kerentem volna másikat helyted
Mert nem azért, csak azért, tudod babám, tudod mér meghalok a
sivevén

Ha a Jancsi végig, méim a fő utcán,
Kinyitja az ablakát minden fés lány,
A nyíporgos, a sarkantyus orimálba
Mind arjának fáj a sive utána.
De az csak egy betyárosan integet
Ki csalja a siveiklöt a nevelmet.

(11)

Entendöben egyser erik nagy pentek.

Örvegy aronyt meg ölelni nem vétek
Csibogár, csibogár, Lári ne dobálj, mertha én megdoblak néked
jobban fáj.

Entendöben egyser erik úrnayja
Vig Jörkának elvessett a kalapja,
Csibogár, csibogár Lári ne dobálj mertha én megdoblak
néked jobban fáj.

A kislány ki el lopta az este
Egy pár csokert vina adja estére
Csibogár, csibogár Lári ne dobálj, mertha én megdoblak
néked jobban fáj.

A Jörka azt névessen meg is adja,
De titokban hogy az anyja ne tudja,
Csibogár, csibogár, Lári ne dobálj mertha én megdoblak
néked jobban fáj.

is koromban árvaságra jutottam
szérelmet bánatott meg tanultam.
Vii erő, zápor erő, hull a magas egekből,
dogtalan csak én vagyok egyedül.

gtanultam szanyarógni szenvedni,
is tudom hit köl nívöl meretni.
ii erő, zápor erő, hull a magas egekből,
dogtalan csak én vagyok egyedül.

ra vagyok nevendék, nevendék,
a fejems beverték, beverték,
alsógi gyerekek verték be, majd vissza szolgálok még
idővel.

(19)
De boldog is ahinek mines felesége.

Am kirderi ^{ha} hara ment hogy hol jár estate,
ij, haj, dinom, danom, hogy elvettem most is bánom.
De azért igyunk rája, mert ugjis elnyel a sír rája,
tlen a fáradt testünk öröndes harája.

Am szabad mint egy veréb, csiripelhet,
menyasszonyoktól, a lányoktól barátan mehet,
ij, haj, dinom, danom, hogy elvettem most is bánom.
De azért igyunk rája, mert ugjis elnyel a sír rája,
tlen a fáradt testünk öröndes harája.

Deha berug ninosen aki elverese.
Ninosen aki népen öröndben lefektese.
ij, haj, dinom, danom, hogy elvettem mégse bánom
De azért igyunk rája, mert ugjis elnyel a sír rája,
tlen a fáradt testünk öröndes harája.

De engemet egy elveret mint egy barát,
ora még egy meglocrástó örököt is ad.
ij, haj, dinom, danom, hogy elvettem mégse bánom,
De azért igyunk rája, mert ugjis elnyel a sír rája,
tlen a fáradt testünk öröndes harája.

Bíró úram megne írón kend többlet,
mert navamra bíróy le ütöm kendet,
Deért hogy a lányát hara kisértem
egyelmednek semmi rosszat nem tettem.

Bíragudjon bíró úram nem bánom,
a lányát én bíz nagyon sajnálom,
Deért a lányát nagyon szeret engemet
ak egye meg a sárga méreg helmedet.

Nem hársodok meg soha, nem leszek annyira bolondja.
 Hogy engem egy asszony egrecerortasson, olyan nincs, nem is volt,
 De nem is les a sifonérba.
 Hogy engem egy asszony a fal melé álitson, olyan nincs, nem is
 volt, De nem is les a sifonérba.

En se megyek feijher soha, nem leszek ember bolondja.
 Hogy engem egy ember agyba, fejbe verjen olyan nincs, nem is
 volt, de nem is les a sifonérba.
 Hogy engem egy ember agyba fejbe verjen olyan nincs, nem is
 volt, de nem is les a sifonérba.

Nincsen pinzem de majd les, hogzha Kaposváron várár les,
 El adom a niürkét, meg a feketét, ölelem a barna menyecskét.

Cigány hüere a fülembé, csinos barna kislány az ölembé
 Hanem lopok hát majd oserélek, de azért his angyalom én megélek.

Van két lóvam mind a kettő deres,
 Mind a kettő a korosmára keres.
 Sej, denej, denej, denej, retye putyi tyutyoróka.

Nefely pajtás van pénz elég,
 En leszek a bálba az első vendég,
 Sej, denej, denej, denej, retye putyi tyutyoróka.

Egy negyedik kislányt, aki nagyon szép volt, egy hüllőde gardog öreg
 legényher adtak a sülei, mikor mindkinek kellett egyet dalolni ő ezt
 dalolta

Le esett a pince lakat, jaj de vén veretöm akadt,
 Sej tirárom, tirárom, sej tirárom, tirárom,
 Alig várom az ördögöt hogy végze el a vén dögöt sej
 tirárom, tirárom, sej tirárom tirárom

(21)

A sögör hásonk így tudták ott a népdalt.

Barna kislány visér siet a kutra,
A gyűrűjét az ujjáról le hurra.
Bele dolja nincs gyűrűje, vége mindennek
Üzenhet a régi szeretőjének

Barna kislányt kísérik esküvőre,
De el verett a karika gyűrűje,
Ég a gyertya előtte egy magas fessület,
Barna legény hogy esküdjék meg veled,
Ég a gyertya előtte egy magas fessület
Barna legény nem esküdjék meg veled.

Ha a Janosi végig megy a fő utcán,
Kinyitja az ablakát minden kislány.
A nyikorgós, a sarkantyús crizmába,
Mind anyinak fáj a nívé utána,
De az csak úgy betyárosan integet
Ki csolja a nívékből a szerelmet.

Hoppányi kislány olyan szép mint egy kis baba.
Homlokára göndörödik a haja.
Kék a neme az örcája piros lángal ég,
Kalapál a legény síve haránér
Kék a neme az örcája piros lángal ég
Kajd meg hazad a legény síve ha ránér.

Akarmilyen kicsi falu volt is, de azért a Silventert megtartoták
vagyis az új évet mulatsággal várták, ijfélig táncolva, énekelve
kinek milyen kedve, vagy baráti köre volt.

Ejfel után, mikor el emikelték a Himnust, boldog új évet kívánva
egymásnak, csoportokba verődve, a férfiak elmentek újévet köszönteni.
Ugyintén a gyerekek is, de ők már csak reggel felé, mert úgy tartoták
hogy férfi legyen az első látogató, új év reggel.

Kállá Istén hogy meg értük az új entendő napját adja Istén
hogy még sokszor megérhesük, erőben, egészségen eltölthesük
Adjon az Istén bő bört, bő barát, kelki békességét, ha meg
halunk, a holtunk után örök üdvöséget

A másik

Adjon Istén minden jót, az új entendőben, fehér kenyér dagadjon
a nyárfa tükörében, a regény ember malacának egy hija se érke
mene járjon a döghalál bugonya betegsége, a pincében a padlász,
minden legyen bőven, Adjon Istén minden jót az új entendőben

Farsangi Mulatság

A farsang utolsó három napján, Vasárnap, Hétfőn, Kedden,
ébred után már megkezdődtek a pincékről a kirándulások
vinnék enni valót, és sokszor bizony reggel nőtártaak haza.

Hurvéti szokások régen

Amikor még én kis lány voltam, Hurvitra a kevert anyagból néj
kasmir ruhájának való anyagot, és fehér batint ~~is~~ ing anyagot
kaptam, korosztályának így mondták akkor, Hurvit napján
pedig piros himes tojást és halacsot. Bizony vártuk a Hurvitot

Szent Iváni tüzi játék

Faluval nemben levő legelőn, a ment Iván előtti héten estefelé
me gyűltek a falu legények, és fa hejtől kénittel csóvával
mit meggyújtottak lobálva a fejük felet, igazán érdekes volt
egy hétfő húsvétkor, sokszor még 25 km vagy 30 an is
kiabálva huni huzsi gyár, gyár, szent Iváni vár, vár,

Amint a dinnő ölesek megkerdődtek divat volt a nyárs dugás.
Egy sok águ fát ki hagytak, egy parira fel iták, és rá tüttek a fára
Ugy hallottuk dinnót ölte, sok hurkát kolbászt töltöttek (28)
Kölsenk el ne felejtkezzenek, rakják meg csak a nyársunkat megjine
csak tudják, hogy kordolharuk meg mi is set a jó vacsörát.
Volt ojan hely ahol nem tettek a nyársra, mikor mentek
erte, kint a kapuba eldanták nekik.

Nem baj hogha nem is tettek falják föl csak maguk mindet
Mert sötalan is vristalan is, fötelen is a kára, az a fősfény
Pali bácsi csak kenje a szakálára,
Ani volt az öreg garda neve azt mondták
egymásik nyárs irat.

Hallottuk reggel a dinnő sivalkodást, de a kendtek xy fia nem
mert megfogni a dinnő farkát, inkább a pälinkás üveg nyakát
x } lányak keverte a kárát, de el tötöta a ráját, bele
y } hagyta ülni a kormát, csak az egy böller, és a garda amony
tet ki magáért hogy nekiünk is gyorsan, rakják hát meg
gyorsan amenyi csak ráfér, előre is köszönet, a sok jó falatért

Kender nyomás

Mikor a kendent el tilolták, örne hívták este a fiatal lányokat, és
knyegcséket, a földre fektettet denkán enyasz lábval vagyis
meritlák kellett a kendent megforgatni höngölgetni meg meg
nem ~~puhult~~ puhult, bizony sokszor már eget a lábuk mire
elfogát. De utána artán szót a citera, vagy harmonika és
ropták a táncot, kívánt ha már volt egykis újbor is hozd.

Kukorica fontás

Bizony régen nem így volt a kukorica sedés mint most,
A csoma is kellett az albatoknak, le nedték hát orumástól,
Este artán öre gyült a rokonság, somnédság, szót a nota
mert akár milyen fősfény volt is a garda egykis itoha került
meg sokszor fel is merték aron este, ha pedig előbb el
végertek akkor ment a mese, mese mondó volt bőven elég

Lucanapi kotyolás, December 13.

24

Már Luca előtti este végig járták a fiúk a nyomdokat a rokonokat, hogy reggel szabad-e kotyólni, perne megengedték reggel egyik fa darabál amire rá ültek elmentek hát.

Igy nélt a kotyoló vers.

Kitykoty, kitykoty, majd hajnal len, majd meg virad, kenteknek anyi csibéjük, csibájuk legyen mint az egen a csillag, mint a földön a fűnél.

Kitykoty, kitykoty, majd hajnal len, majd meg virad, kenteknek olyan hosszú kolbásza legyen mint a harangkötél.

Kitykoty, kitykoty, majd hajnal len, majd meg virad, kenteknek olyan vastag malonája legyen mint a mester gerendae.

Kitykoty, kitykoty, majd hajnal len, majd meg virad, kenteknek anyi csirke, csirke legyen mint a kútba a víz.

Kitykoty, kitykoty, majd hajnal len, majd meg virad, kenteknek anyi tojásuk legyen mint a földön a pornem.

Kitykoty, kitykoty, majd hajnal len, majd megvirad a kentek lánya bele lépet a pocsetába, fölföcsent a bagyijába

Kitykoty, kitykoty, majd hajnal len, majd megvirad, a kentek lánya fölmanót a kemencére, meggyuladt a noknyája néle.

Kitykoty, kitykoty, maladj Józka ig a kotyoló fa,

Már ugráltak is föl, mert a házi arany horta a rostát, és a viret hogy le öntse őket, Deha már fölkeltek nem volt szabad, mert a kollós megéna a tojást, így tartoták.

Aután meg ajándékozták őket, arak meg mentek másik háshoz

Karácsonyi kövönzés

Karácsony előtti este, már délután megkérték csoportóran, de est már a lányok is, az ablakok alatt el énekelték a bórda pártórok stb. Oh boldog Betlehem stb, voltak akik verset is mondtak, de az éjféle misére már befejezték, ara mind elmentek.

Korbácsolás December 28.

It már nem is hírdették hogy szabad-e. aki volt kotyólni ar ment is. Lónör is a lányok at ahol voltak, csak arután a többieket, de sora mind. Lalla Isten hogy megértük aprómentek napját, adja ar Isten hogy meg-
hát megérhessük, erőben, egészségen, beteg melégy, csise a fejed föl-
fujja, körömméreg ar ujadon nelegyen, a tirded kalácsra lene essen
folytatás a következő oldalon

A Decembar 28 folytatása.

25

A derekad karcsi legyen, pupos meleg, jó süte, jó töre, jó káncos,
jó legény fogadó, ha virérl küldnek bőreml malady, es minden
mondámal meg, meg pöcögeték az illetőt, hamar ar egén családot meg
korbácsolták megkínálták őket, reggelivel, itokával, ki mit elfogadot.

Lakódalom

Ebe a lakódalomba én is ötvoltam, te édes apámnak az unoka öse
volt a vőlegény, a menyasszony a faluból való volt, mivel sok volt
a rokon, hát nagy lakódalmat kellett tartani.

Mind egyik meghívta a kerent műleit, a menyasszonyt kiadó
nánagyóknak, a vőlegényét kérő nánagyóknak mondták.
A menyasszony két nyonolyó vagyis konorus lányt hívót. A vőlegény
egy nyonolyó anyont, két vendég hívó fiatal legényt, és egy idősebb
könönte döfölt hívott, és még én mint ráadás, vőfély nélküli vagy
mint csufoltak nyönörögő lány, aki a menyasszony előtt mentem,
de arit én ert, a világon mindenél löbbe becsültem, nyonolyó lány,
aba a korba még nem volt, csak igari nagy lányok, nem mint én.

Már két napal a lakódalom előtt meg kezdtek a süte, kenyeret
lakar kalácsot, diózat, máhosat, kuglofot, és vagdalták az
állatokat is, töltöték a hurkát, kalbánt, főték a kocoronyát is.

De már ere az előre, meghívotak is eljöttek, bölérek, garda aronyok
és már mindenki tudta hogy ő majd mit csinál.

Te én műleim is ot voltak, nagyon jól voltunk velük, hiszen mi
is csak, nem sokal előbb l jötünk el atót a hártól, ot lahtunk
A vendég hívó vőfények is megkerdték a vendégek hívását, erel a
versel.

Aláratorrágal léptünk a hajlékba,

te ég áldára náljon a bene lakókra.

A hári gardától engedelmet kérvünk, hogy tintes hárába belépni meren-
tünk

Fövetelünk okát elmondjuk mi bőven

Egysej ünnepegy van nálunk kénülöbe

Ére a családöt általunk hívója

(vőlegény, és az ő kinteséges atyja

Larga Terenc vőlegény és Kis Agnes menyasszony.

Aki a Törökhoffányi templomba tartja az esküvőjét

folytatás a következő lapon

20 11 2 ... 10
folytatás az előző lapról.

26

Az aját hátránál pedig a menyegzőjét,
Ere niverkedjenek nála megjelenni, vacsora után a táncba is részt venni
Egy pár táncos levest megadására, egy pár pohár bor megivására, egy pár
tánc eljáráására, a vig. muzsika meghallgatására, mindannyiunkat
elvágya, hogy el gyűjjenek hozzája.

A lakodalmi esti, a fiatal emberek, menyegzők, akiket rikogatók
nak mondtak, a garda aranyokkal, a csapóorokkal el mentek a
menyasszonyos hárhoz, mindannyianak egy lukas kalács volt az üveg
nyájára tette, a garda aranyok vittek egy kuglófot, egy répából
csinált tortát, és még sok figurát, és egy kirallhangzótt kakast.
Itt ott hagyták, de egy jéret kirték helyete, de már napal két
fiatal ember elment körül nézni, sokas volt a tyúk lópás,
A tyúkól a dínnő ~~félt~~ ~~volt~~, ~~ol~~ fölött volt, kicsiny ajtóval
Még a többiek bese értek jól a kapon, már mi öt voltunk,
engem tettek föl a tyúk ólba, fogni, Kettőt fogtam oral után
mint villám, át a nyomdók kerítésén, az utcán már vártak
benünket, sallangorták ki úgy mutogatták, de be után nem ám,
De a többiek is úgy csináltak, ki mit ért, csipő vas, szemét lapát
üveg, lábcs, táncos, még a menyasszonyi koronut is el akarták
lopni, de azt énre vettek, azt mondták hogy mánap este el
érverek, de a mikor elmentek, az öröm anya vna küldötte
nekik mindent, egy nagy verső ruhával volt.

Az esküvő napján már nyolc órakor gyűlehtek a vendégek, már
jóval előtt a csapórok, a gardaaranyok, és kísitették a reggelit
Tíz órai misével volt az esküvő, mielőt el indultunk volna
a kőöntő vőfély, bucsustatta a vőlegényt a sülleitől, megkönyörve
nekik a nevelésüket, En, ugyan csak anyit hallottam belőle, mikor
kiérték az ajton, a induljunk hát a ment háromszáz nevelés,
nehéz útainkon veréveljen az Isten.

És népen sorba, elül a nőnnagyok, utána a vendék hívok, párba
a menyasszony lányokkal, a vőlegény a menyasszony aranyával és a
kőöntő vőfélygel, azután a rikogató menyegzők, és fiatal
emberek, bizony egy hatalmas menet volt, muzsika nővel

A menyasszonyt megint úgy kirték ki a kőöntő vőfély
folytatás a következő oldalon

Az esküvői menettelben a menyasszony náinnaggyai mentek elől, mindkettő
 egyik telássi papírból kénült kis ránköt vit, amit hara felé már
 át adtak a vőlegény náinnaggyainak, mert már övök a menyasszony is.
 Az esküvő után a menyasszonyt vana kísértük a nőleiker,
 az ö náinnaggyai, és a nyoszolyó lányai ot maradtak az ebédén.
 De a többiek mind a vőlegény nőleiknél ebédeltek, ebéd után
 megkerdöttöt a sivaló, de ara már a falu öres fiatalja eljött
 Es mikor alkonyathor elmeretek a menyasszonyt mind elmentek
 Hogy ot hogyan bucsuetatta a könöntö vőfely art nem halottam,
 De mikor oda értünk, a vőlegény nőlei, az ajtóban vártak
 benünköt, it a vőfely oda verette horájuk a menyasszonyt, és
 mondta.

Naggyaradrágal megértünk végre, valahára,
 De amint láthatják nem járunk hiába,
 Mert egyszer virágnálat hortunk be a hátra
 Kérem hogy fogadják ugymint családjukat
 Es nevesék úgy mint a kedves lányukat.

Először a vőlegény nőleit, a testvéreit, arután mindekit megcsokolt.
 Arután elnéledtek át öltörködni, csak a garda arományok, és a csapósok
 serényhedtek a vacsorával.

Mire kinen lettek, megtellek a nőba vendégeket, ar egyik sarótkba volt
 a náinnaggyoknak a helyük, arána volt hagyva hely a vőlegény, menyasszony
 nyoszolyó lányok, és a nyoszolyó arományak.

Eset a vőfely könöntötte be, először a nyoszolyó arományt, így mondta.
 Halgat, halgat, halgatarrik náinnagy iraim, es e ar a kedves
 nemely akiekt mi anyit ártunk, fártunk fíradortunk, ?
 A náinnaggyiram válanolt, hát fiam nem ar.

Majd a nyoszolyó lányokat vereti, és újra elmöndja a mondókat és megkirdi
 Hát talán erek azok akiekt mi anyit fíradortunk ?
 De a náinnaggyiram megint csak a fejét vára hogy nem erek, azok,
 csak keresd fiam it kel anak leni ebe a hátra.

Most vereti a menyasszonyt, de ar öklével megveri ar ajtót, a naggyakra
 mindenki oda nér, a náinnaggyok fel álnek, a vőfely újra el möndja
 a mondókat, és újra kirderi,

Folytatás az előző lapról

De, úgy néztem meg már, és a kedves nemely megtaláltam.
És az én naggyúram válanól, és az fián, de nek gyerek vagy látom,
és az antalon kerentül be ültették a menyasszonyt, és a vőlegényt is.

A vacsoránál a köszöntő vőfély be köszönti az ételeket, és az első
tálal, mindig a naggyúk elé teszi.

Mikor mindent föl tálaltak, a két vendég hívó egy vékát kortak be
amit a köszöntő vőfély, és a naggyúrné kísért, ezt mondta.

A naggyúrné asszonyom, ajándékot küldöt a gardánk antalára, a
vendégek számára, aki ezek belöle, válják az egészségére.

És volt abba mindenféle sütemény, egy töltött kakas, tatót szájal,
bene egy rozmaring ágat, a narjái, és a farka leander levélből, igazán
érdekes volt.

Alig hogy ezt elvitték újra hora egy ^{ny}időn a két vendég hívó egy
abronca köttöt batyut, kíséri a köszöntő vőfély és a másik naggyúrné
ert újra beköszönti, de ennek már helyet kellett csinálni az antalon.

A tetején mintha ágaskodott volna egy sült malac, a narjába egy piros
almával, sült kacra, mindenféle sütemény, még egy pintes üveg bor is.

az
Aból lett a köszöntés, az egyik vendég hívó egy tányérba két poharat,
a másik a bort vitte, és összekihatót belöle aki egyik köszöntött
mondott, a naggyúram kerdté.

A magányos legénynek unalmas az élet, nincs akivel meg orra hogya a
kedve éled, nincs ki vigasztalja ha meg gyül a gondja
Nincs ki édes nőkal a kedvesének mondja.

Vőlegényünk tudja értet, válanótt is párjának egyet,
It is ül már mellette, igyunk az egészségükre
egy másik köszöntő

Félreger Ur Isten ' az a magyar élet, kinek ilyen szép és csinos pája
mint amilyen a mi vőlegényünknek. (lehet)

Menyasszony a vőlegényé, vőlegény a menyasszonyé,
Igyunk az egészségükre.

Naggyúram néren ide, az a pohár sinig tele,
te én nevem ipsilon, est fenékiig kísérem, az új pár egészségére

Folytatás az előző lapról.

Adjon az Isten az új párnak olyan egy Mariskát
khi az anyja helyét megfejezi a riskát.

Adjon az Isten az új párnak jövő ijenkora olyan egy Miskát
khi majd hi kuzra az ölből a siskát.

Náinnagy iram hiba van, az én nevem öm othon van,
Ha még az is, it volna, egy legénygel több volna.

Ez a pohár normaring nál, barna kirlány aki it ál.
A menyassonyt elkísérte most inik az egészségére.

A kapuba egy nagy agár, aki nőmörködik az namár.

Még sokan jelentkettek hogy kőnönterek de a menyassony
elrivalkódta magát, valaki le hiarta az egyik cipőjét.
A náinnagyok fel álltak, halottátok ezt vőfélyek, röktön
egy firkos bottal keresettek meg azt a kemér pusztított.

Ez divat volt aban az időben, hogy a náinnagyok xánlőját
és a menyassony cipőjét ellopták amit ugy kellett ki váltani,
A pénz perne a menyassonyé lett, amit érte fizettek

Most az egyik vendég hívó, egy lábost akantott, egy nadrág
szijra, a nyakába, két fakanálal verte mint a dobot, hogy
jelentkerren az a becsületes tolvaj aki olyan ügyes volt,

De nem jelentkeret, ujra hi dobolta, pár pénz mulva
vesette a főfely karonfogva, a cipő kiralangorra guruspánal
ki tűrve fel mutatatták a náinnagynak, az nőtt hogy ez e az a
cipő scőt a menyassony hogy az, az.
Akor tanuk elöt kifiríttek, az meg tanuk elöt át adta.
a pénzel együtt a menyassonynak.

Felhurtták neki, és kérdődött az artal bontás
A kőnöntő vőfély 3 szál gyeztát fogat az ujai köre
egyet meg gyújtót, és a fiatal embereket együtt kezdte
énekelni

Folytatás az előző lapról

Muzsika nál hangóssan kérem alázatossan, kérem a
násznapy úrakat, kericsék ki az utamat, kericsék ki a
karómra nyosolyó asszonyunkat, nyosolyó asszonyunkat.
Most az antalon kerentül kínált, nőt a rene kihisérték az
ajtón.

Most meg gyújtotta a második nál gyertyát is, és újra
el énekelték de most a nyosolyó lányokat kérték, azok is
az antalon át szálltak ki, őket is el táncoltatták az ajtóig.

Után meg gyújtotta mind a 3 gyertyát, és a menyaszonnyt
kérték, de neki háromnőr kellett el énekelni, de azt már várták
hogy behörsek a fejt,

Most megbontották az antalokat, csak a násznagyok elöt,
meg a muzsikások elöt maradt egy antal, a többi mind
kihordták, kezdődött a tánc

A mikor kézen lett az új menyecske, bevette a vőfély, kísérték
a vőlegény és a rokonai, a vőlegény fehér kötéssel fehér ing, ndla
egy tányér, amibe a vendégek a táncpért rakták.

Egy köröntötte be a vőfély

Im it al előtünk a kedves menyaszonny, hogy menyecske fejjel
előnör mulasson, táncoljon hát vele vele mindenki egy kurtát,
de lené tiporják a cipője sarkát, gondoljanak rája hogy doágáért
várták, majd után bankóval tömjék meg a markát,

A vőlegény kezében van egy üres tányér, én kerdem a táncot a
töbi adig ráér furon adig hara kiserer kunsarér, kurd rá újany
kurd rá az új háras pávért

Birony soknör ki farantatták az új menyecskét, de meg
érte.

Után nőt muzsika, táncoltak hajnalig, akkor el kísérték
az új menyecskét a nillei házához, ott is táncoltak egyet, kétőt,

Után vira a lakodalmas háshól, ott már várták őket a
regellivel, utána még maradtak egy darabig, de ebédre már
csak garda asszonyok és a csapósok, akik kénültek a vasorára

Folytatás

Ébred után az új pár is elment vendégeket hívni, a szülőket a
 mánnagyokat, és a közele rokonokat, akik nem voltak az este,
 De most már nem kellett köszönteni a vőfélyek is vendégek voltak
 vacsora után azután el válingortak nem igen maradtak reggelig
 Csak akik segítettek rendet csinálni, így miatt el egy lakodalom

Név napi köszöntök, ezek a névnapi laphoz ígárodnak

Piros róssa, kik nefeletés, hogy a névnapod van elne felejsd
 Ezt küldöm a névnapodra fogad el én tőlem
 Tűt kívánom tinta nívvel hogy áldjon meg az Isten
 Áldjon meg az Isten friss, jó egészséggel, szeretettel, békeséggel,
 Boldog hosszú élettel.

Erdőben van egy fa, alatta ibolya,
 Lép piros hajnalba elmegyünk mi oda
 Töld levelel együtt kötjük a bokrétaiba egy küldjük el X neve napjára
 Mint a lúka rózából a lencse, úgy hulljon rá a szeretete,
 Az Isten soká iltesse, öröben, egészreghen, boldográgban, bekerréghen

Teljes helyű gyöngyvirág, gyöngyörűs néni rád
 A barangoskád ringatod, kinek küldöd az illatod?
 A Gyike név napjára, mert úgy tudom hogy az van máma,
 Sok szeretetet, boldográgot, csingit lingsit azt kívánok
 En meg hosszú élettel, hová erőt, egészséget,

Ugye X Y te nem tudod, hogy én most mit akarok
 Egy kis lapom megkapod, köszöntöm a névnapod,
 Tűnere járn völgyön, dombon, virág nyíln az utadon,
 Baj betegségről sose érjen, csak szeretete, és szeretet kíséren,
 Az Isten soká iltessen.

En a csokor a tanu hogy örömelet jöttem, hogy az X Y a nívemből köszöntsem
 hogy tudom hogy mostvan a kedves neve napja
 Jó kívánáragomat tinta nívem mondja.
 Áldjon neki a jó Isten friss, jó, egészséget, boldog hosszú élettel,
 Lelki békeséggel, kívánom hogy úgy legyen.

Egyszer egy az egy, meg íret a meggy, van minékünk margarétánk akár 21.
 Mit egy csokornak megkötjük, a névnapodra el küldjük.
 Nagy kívánjuk teneked, hogy legyen boldog az életed.
 Egénrséget, boldogságot, hosszú életet kívánok.

Strany lepke, kik ibolya, ert küldjük a névnapodra
 Mint a lukas széköl a lenese, egy hujon rád a szerencse.
 1, 2, 3, 4, ert kívánjuk hogy boldog légy
 Az Isten soká éltesen, mindenké nagyon nevesen.

En az X, Y, névnapjára, mit is kívánok egyebet,
 Minthogy minden lépését hiszje a nevetted,
 A jó sűrűre áldás májlon, az életére nyugalom
 Legyen mindig olyan boldog, mint ézen a névnapon,
 Egénrséget, boldogságot, hosszú életet kívánok.

Kinoren nekünk apró pénzünk, mégse ridjuk ert a cudar világot,
 Ezen hiten mást se tenünk nekéd sudiunk piros csengő virágot,
 Mit egy csokornak megkötjük a névnapodra el küldjük
 Mondja meg az helyetiünk, hogy nevetettel köszöntünk

El jöttünk meg köszönteni, ahogy a lépteink koppan,
 Tinta sirlöt ert kívánjuk, hogy ély sokéig boldogan,
 Legyen rád mindig nevesen, pönget ne kulass soha,
 Ne legyen a sors tehorád ee életben, soha, soha, mostoha.

Tent jártam in a virágos kiskertbe, ert a csokrot onan hortam emléklő
 Az van írva gyöngy harmattal, minden egyes levélre,
 Hogy az X, Y az Isten sokáig éltesse, eröben, egénrségen békerégen

Kinyitottam a naptárt, ugyan mi is van ma,
 Mama van az X, Y kedves neve napja,
 tiert in most ide álók, egy csokoral gratulálók,
 Boldog névnapot kívánok, Az Isten soká éltesse,
 Nagy bankó a fiaival sorongjon a nevében
 Legyen mindig ~~meg elégedve~~ a sorsával meg elégedve.

Öld sátoros lombos fán dalol a pintyöke, csinnarita, csinn, csinn,
 Van egy mefelejes szemű kis lány arany haja kis nöke.
 Lenge nélő borzogatja göndör fürtös haját
 Kap rugárka csokolgatja a kipirotk orcáját.
 Nagypapája, nagymamája, gondolatba látja
 Hogyan morgalmatoskodik az ő kicsi lánya
 Tra kéri a jó Istent, hogy most a kedves neve napján
 Két kézzel meg áldja, adjon meg minden jót amit csak meg lehet.
 Egészséget, boldogságot, szerető jó névet

Vagy így

A kékű magasba dalol a pacirka
 Van egy csillag szemű kis fű, göndör haja kis barna.

A kereszt anyának

Szeretnék most nármjon nálni a kereszt anyám ablakába
 Hogy meghönlöntsem ötet a kedves neve napjára.
 De mivel nálni nem tudok, mert nármjam mincsen,
 Így csak a gondolatom nál, nívemből kívánom hogy áldja meg az
 Áldja meg az Isten frs jó egészséget Isten
 Kintse be az élettét boldogságal fényel
 Ezt kívánja tinta nívből, kicsi kereszt lánya
 A nüllök nármján sok csokhot küld a kedves neve napjára

A nüllöknek

Krigen vártunk eljöte valahára, felviradtunk jó apukám nüllöttis napjára
 Nagy ünnepe ez nekem boldogságal telle.
 Ne csodálják, már régóta álmodtam vele.
 Szívem lensejében nagy az öröm érte, hogy kedves jó apukám e napot megérte
 Erje is meg sokszor, sokszor a jövőben, szeretese höit, teljes frs jó
 egészségben, iltese még sokáig a jórágos jó Isten
 Ezt kívánja tinta nívből hiin szerető fcsa rag lánya.

A süilöknek.

Ert szép virágot hortam néked anyukám,
Lok jó kívánsággal a kedves neved napján,
A sok jó kívánság mind valóra váljon
A lépteidre erer áldás náljon
Az Isten eltessen sokáig, pénzre járjal bokaig
Est kívánja tinte süilök a kedves kiseri fiad, vagy leányod.

Tiros róssa egy csokorra, ert hortam a névnapodra,
Ara kérlek ides anyám fogad el én tőlem,
Az kívánom tinte süilök, áldjon meg az Isten,
A jószágos Isten sokáig eltessen, téged kedves ides anyám mindenki
nevéssen.

Mit adjak a jószágodert jó anyám cseribe
Meljel engem el halmostál egere életembe,
Egy szép csokrot hortam néked, it van a kerembe,
Egy lángal égő nevetett, a gyermeki névembe,
Ara kérlek kedves anyám fogad el est tőlem,
Az kívánom tinte süilök áldjon meg az Isten,
Áldjon meg az Isten fris, jó egészséggel, névcsével, boldog hosszú
élettel

Kedves drága jó anyukám, az kívánom mána,
Teljesüljön minden vágya, minden kívánsága
Náljon minden lépésére az Isten áldása,
A jószágos két seme sose ejtzen könyet
Amere jár erer virág borítsa a földet
Hogy az egén élette boldogsághon teljen,
Gyermekében amig él sok örömet leljen,
Egészséget, boldogságot, sok nevécsit gardagságot, hosszú
élettel kívánok

Kedves jó anyám azert jöttem, hogy a névnapod meg köszöntsem
Amig csak éln neves engem, had örüljön az én lelsem
Ugy hallálom én is néked, mert nevélek amig élek
Egészséget, boldogságot, hosszú élettel kívánok

Dodo Gyűrűk balladája.

(3)

Karangoznak a tiszórai misére,
Barna kislányt kísérik esküvőre,
Az úján ragyog a karika gyűrűje
Kánatábla meghiált a szertője.

Az édes anyja nem hagyta hozzá menit,
Mert olyan negény nem volt semije neki.
Legyen inkább az alsó nomisied gordag fia,
Negény Gyűrűkét ez vitte el a sírba.

Retyeputyi szehaj recessese,
Eit a kislányt elkisértem hara estére.
Ha az anyja haragszik is, azt se bánom én.
Bucsuraskor a kapuba még meg csokolom én.

Kimentem én a Koppányi nagy dombra,
Oman néstem vissza akis falumra.
De nem megyek én sehova, vissza megyek
én oda.

Otvár engem egykis lány a kapuba
De nem megyek én sehova
vissza megyek én oda.
Otvár engem egykislány a kapuba.

A nagyiülőknek

gy, kettő, három, négy, te kis baba hová még
Nem megyek én merre, a nagymama kertjébe,
Szédnek neki virágok, amilyent még nem láttot,
Levertet len az ága, csokból lesz a virágja,
1, 2, 3, 4, Kedves mamám azt kívánom hogy boldog légy.

Leszállt az éji harmat, a mama névnapja hajnalára,
Ahány csip hullt, angyi áldás szálljon a nagymamára
Közz ameddig élni neves, mindig a kedvem kezébe,
Túl kívánom az Istentől, hogy még soká élhes, erőben, egészségen,
boldogságban, békeségen.

Örömet íbredtem érem kedves napra,
Mert a nagypapának ma van a neve napja
Repeső névvel sziettem horája, kérem a jó Istent hogy ereszten
Még áldja, adjon neki a jó Isten friss, jó egészséget boldog
hossu élettel lelki békeséget,
Ha pedig véget ér e földi pályája, vegye föl az Isten a szép
menzornágra

En a papa névnapjára mit is kívánék egyebet
Mindhog minden lépését kísérsz a nevetted,
Áldás szálljon a jó névire, az életére nyugatomb,
Legyen mindig olyan boldog, mint érem a név napon,
Ha a tücsök murrókál is, a lába káncra perdüljön
A kedves unókáinak mindig nagyon örüljön,
Örömben, egészségen, még sok, sok, névnapot kívánunk.

Kicsi kis lánykák, kicsi a verse,
A papát az Isten sokáig éltesse
Erőben, egészségen, boldogságban, békeségen.

Ha egyhold virágom volna is, mind leszedném nagypapám,
A leggyörszűbbet, leggyörszűbbet ide neked elhoznám,
Hondaná el helyettes, milyen nagyon szeretlek,
Levertetből boldogságot, egészséget, gardagságot,
Hossu, hosszú, életet kívánok.

Törökkoppány régen és most.

(36)

Na most, az a dédnagypapám fel ébredne, bizony hiába törölgetné a szemét, ráná a fejét, hogy gyerekek ne harudjatok, mert ez nem Törökkoppány, mert még a templomunk tornya se az, aki akkor volt, mikor ő még élt, arról se ismerne rá. Még én magam is, mikor a hegytetőről, mértem a falu tőjkéjét, szinte csodálkoztam hogy mekorát is változott akkor képest, mint mikor még én is olyan kis iskolás lány voltam.

A nád, és a nálna telős házak, a füstös konyhák, mind el tűntek, mintha soha se lettek volna, pedig voltak.

Két éves koromig, ott laktunk a falu központban, a tanácsháza mögött, azután menekültünk ide, a mostani házukba lakni. Mikor tavasszal hurculhódtunk, az édes anyám ünoka lányja segített, az ő kocsijára rakták fel a gabonás zsákokat. Minket meg, a 90 éves nagypapával felültettek a zsákok tetejére, alig hogy itt értünk a Pernesz patak hídján, a jobb hátró kerék eltört, és mi, a papával, zsákokostul bele a feketlen pocrolyába.

Meghalották otthon a sivalködáromat, futottak, már ahogyan egy sártengerbe lehetett.

Teljesen le kellett vetkőznünk, nekem még két nap is égtek a nemeim, atól a város máltától, mert még az is tele volt,

Bizony mikor az őrü esős idő, beköszöntött, Törökkoppány egy feneketlen sártengerre változott, kivált a mi utcánk, és az alsó várnak neverett rész, még a felső rész amilyen volt. De ott is, csak úgy a kertek alatt, és kukorica nával tele rakot úton lehetett járni, bizony sokszor úgy kiabáltak át egymásnak.

A iskolába is a patak partján, vagy a kertek alatt kellett, rőse csomokon átjárni, még történt még az is hogy a csizmám szárában, becsapott a sár, ha most el mondanám, a mostani iskolásoknak, azt mondanák de jól tud fülelteni, a mama. Mikor a háború után, elkezdtek a járdát csinálni, mintha parancsolták volna, bár akkor még csak téglából, de azért nagyon jó volt, még ha keskeny volt is, mindenki megcsinálta a maga háza előtt,

Majd mikor a köves út is meg lett, álom volt a régihez képest.
 Most utazhat kimerre akar, mannek a buszok, többször napjában a
 kínos melegség, kényelmes ülőhely, ugyanmódra öröm utazni.
 Telefónt kapot a falu, körörvost, lakásal rendelövel,
 állat örvost, villany világitást, orvódat, napközi othont,
 ahol az olyan magános öreg emberek is meleg ebédet kapnak.
 Meg a vidékröl ide járó diákok is, meg épült a törpe vízmű
 nem kel el menni a falu másik felére ivóvizért.

Most épült egy igoran nagyszervi vegyes bolt, ahol mindent
 meglehet kapni, ha éppen nincs, felírja a boltveretö és hozzák.
 Van könyvtár, mozi helyiség, és most épül majd egy italbolt is.
 Bár még vannak kívánságok, például egy gyógyszerár még jölene,
 ha volna, hogy ne kelene vidékre menni gyógyszerért.
 De hát hol van egy megelégedett ember?

Majd sorba méglen er is, az is, de hát várni, az nagyon nehéz.

Ereker is sokat kelet a veretöknek kiléncselni, tervezni
 mire végre sikerült, bizony hálta, és köszönet illeti
 meg, a fáradságukért őket, a munkájukal felejtethetetlen
 érdemeiket szeretek maguknak, amit az utókor majd meg
 is emleget, és hálás is len érte.

És még a Pannasz patak vízét is mederbe soritották, ami edig a
 tavami olvadáskor, vagy egy nagyobb nyári esövel, az amuggis
 teknös lapos rést, valószínűs balatonná varázrolta.
 A fő utcán már megkezdtek a szélesebb, beton járda építését is.

1973 Bursáki né

A ment háromság olvasója.

Az atyának és fiúnak, és ment lélek Istenek nevében.
Oh teljes ment háromság egy Isten, Atya, fiú, és ment lélek,
A te ment neved dicsőségére, el mondjuk ezen anyagi olvasót,
Egybe kapcsolva mándikunkat az Úr János Krisztusnak,
a meplötelen nisz Máriának, és az ég minden mentjeinek a
legtökéletesebb mándikával, és érdemeivel a mi Urunk
János Krisztus által émen.

Kinek egy Istenben stb. Dicsőség stb.
Aldjuk az atyát, és a fiút a ment léleket, dicsérjük és
felmagantaltjuk őket örökre.
Aldott vagy iram az égnek erőségében, dicsőítetted és fel
magantaltattot mindörökre.

3 sör mondjuk Ient, ment, ment, a revegének Úra
Isten, teljes az ég és a föld, fölségednek a dicsőségével,
Aldás, fényesség, bölcsesség, halladás, tisztelt, erő, és
erőség ami Urunk Istenünknek, most és mind örökhön örökre,

9 üdvözlégy Mária.

Üdvözlégy Mária atya Istenek leánya, Üdvözlégy Mária, fiú
Istennek ment anyja. Üdvözlégy Mária a ment lélek Isten
jegyzese. Üdvözlégy Mária a teljes ment háromságnak élő
temploma, ~~amely~~ aranyunk nisz Mária Ur Jánosnak ment
anyja malantol teljes, ir van teveled, üdvözlégy mentrészes nisz
Mária. Mária, Mária, üdvözlégy menyország királynéja!

A bekereteretted énekelve, Dicsőség az Atyának stb.

Oh mindenk imádjátok ^a teljes ment háromságot.

Atya, fiú, és ment lélek, téged áldjon minden lélek.

Legelőbb is ara kívünk, adj malantot hogy meg térjünk.

Hogy amíg a földön élünk, egyedül csak neked éljünk.

Bergalomal áld meg néped, had dicsérjen vígan téged.

Hogy belőssa a halandó, hogy it minden csak mulandó.

Végtelen sűnt háromság imádlak és dicsérlek,
Angyali ólvasóddal tinta sívből könnyűtlen.
Te angyalókkal égi karókkal, így engedelgek a kerubimokkal,
Tengye ég és föld velünk, ment, ment, ment, vagy Isteniünk.

Ugya Isten ki engem semiből teremtetél,
És lelhet adván belém, menyei atyám letél.
Lelkem exillagos feny hónodba nál
Dicső trónusod néke elé ál
Tengye ég és föld velünk ment, ment, ment vagy Isteniünk

Er angyali kőnörít, égi virágból kötve,
Jöjjetek le angyalók, vigyétek föl az égbe,
Minden levélre, és a lombóra,
Arany betűvel erran fel írva.
Ami mi is elvengtünk, ment, ment, ment vagy Isteniünk

Márkának a Jézus neve tinteletére

- 1 Jertek Jézus neve templomába, az örök bölcseség csarnokába
Er a meg nyílt földi nép menyország
Ben lakik a teljes ment háromság.
- 2 Az Úr maga vala építője, mentseivel dicsítve népítője.
Ben Jézus nevelme arany oltár, végtelen érdeme irgalomtár
- 3 Jertek hát e sívhez bünbe estek, kik listos oltalmat kerestek
Aranyos ajtaja ki van tárva, a megterö bünöst várva várja.
- 5 Boruljunk hát e jó sív oltárára, áldozatul sívünk tegyük rája
Fogadjuk meg e sív érdemére, hogy nem lépünk a bün
övényjére
- 4 A sív amelyből vér e sív csipek folytak
Ajtaja e fenyves sűnt templomnak, beléphet rajta minden bűngő lélek.
Aki hív Jézus ment névének.

Javitás, a 4.- és az 5. versnek elvan cserélve,

(40)

Oh Jézusom drága nív, te vagy nekem mindenem
Téged óhaj, hová sóhaj, fájo lelhem süntelen,
Üdvöm, nyugtom nem találom, sehöl, soha, e világon
Csak te bened Istenem.

Mennyit szenvedtél értem a halátlan bünösért,
Aki téged sóval, s tetel gyakran fölfenitvel sért
Kérn vagy még mindig nemvedni, kín vagy még most is nevetni,
Ily méltatlant ily ledért.

Oh Isteni nív erodája, ki nemvedni úgy nevet,
Nem kíméled drága véred mely ~~szé~~ palakként meg ered.
Ad hát, hogy míg nívem dolban, téged anél mindig jöbbon,
Csak téged reverselek.

Márik ének

Jézusom Isteni teste, Térdedet át fogom esdre,
Lelkem az égbe veresd be.

Jézusom Isteni vére, Szállj le ma nívem ölére,
Mars meg örökre fehérre,

Jézusom Isteni bárány, Égi kegyelmeid árán
Menny örök élete vár rám,

A déli úr angyala, a sógyör lánci nevint. (41)
Ha még volt több idő, a déli herangnőig, akkor úgy emlékelte el.
Hé Ur angyala kőönté a nűz Máriát, a nűz méhébe fogadta Isteni
fiát, Udvörlégy nűz nűz Mária, malantat teljes, áldott vagy az
armonyok közt az úr van veled, Ki le nálott menyből heraad
a kegyes Kriztus, áldott legyen nűz méhednek gyümölcse
Jésus

Ime én vagyok az Úrnak hív szolgálója,
Legyen nekem az igld nevint ment akaratja.
Udvörlégy nűz nűz Mária malantat teljes, áldott vagy az
armonyok közt az úr van veled, Ki le nálott menyből heraad
a kegyes Kriztus, áldott legyen nűz méhednek gyümölcse
Jésus.

Az ige teste lön, és mi hörtünk lakorik.
Hont lélek Isten malantja ránk harmatorik.
Udvörlégy nűz nűz Mária malantat ~~teljes~~ stb.
teljes áldott

Imádkozzál mi értünk Isten ment angya
Kogy méltók lehesünk ate ment szolgálóidra.
Egna eljön életünknek végső órája.
Vedd lelkiünket a karjaidra Isten leánya.

Kogy ot is a paradicsom nűz rózsáiból,
Mehed kororut kökernünk virágáiból.
Fel teherünk nűz fejedre, ehaz nűz virág,
Kit magának le vállontott a ment háromság.

Amásik úr angyala amit csak igaz, sokott mondani,

Hé Ur angyala kőönté a nűz Máriát,
A nűz méhébe fogadta Isteni fiát, hit remény, és
nevettetel, timta nűvel, és lélekel, ugy mint Gabriel,
a gyönyörű úr angyalát mi is nűvel mondjuk el.
Es mondta, ugy ahogyan imádkozzuk.

A ment József olvasója, Enek az olvasó előtt.

Mária hités társa, Jézus nevelő atyja ment József.
Rósa fiérért kénitünk, a val téged üdvözlünk ment József.
Ved hedvesen, mit nívessen, te málad le mutatjuk,
Örömel fe áldoruk ment József

Oh néi ránk az egeköl, te nagy dicsőséggedöl ment József
Kérd kit sokszor öleltél, Jézust kit föl neveltél ment József
Fogalmason, meg bocrásson, a bünös embereknek, kik igazán
megtérnek ő ment József. 1 hírekegy.

7 Miatyánk, 7 üdvölet, 7 dicsőség.

Üdvöleggy ment József malantál teljes, áldot vagy te a férfiak
köröt, és áldot a te más jegyese méhe gyümölcs Jézus, ment
József az Úr Jézus nevelő atyja, a boldogragos más,
Mária jegyese, imádkozál éretünk bünösökért most, és de
kivált a halálunk öröjén, amen

Oh élet verésünk ment József, ottalmar benünket is egyhárukat,
imádkozál éretünk ő dicsősigen ment József, hogy méltok lehessünk a
a Kintus igéreteire, Enek az olvasó után,

Lent József Úr Jézus felnevelő atyja, Fogad e gyöngy fiérért maganta
lásódra.

Amit most örömel neked kénitetünk, Oh boldog ment József ved hedvesen
A kioded Jézusnak ajálduk iltünk, tőlünk

E rósa fiérérel nívünk a lelkiünket,

Öld át lelkiünket mint Jézust ölelted,

Vidön Máriaetlén örömhört neveltet,

Véred föl lelkiünket a mentek sergélte,

A ment háromságnak trónusa elejre

Hogy ot is kóhört fűhesünk námodra

Lent József Úr Jézus felnevelő atyja. amen

falu.

Ereket az imádságokat, és énekeket a Bonyai Kezkeis József
nőgor bácsi könyvéből irtam le, mikor náluk voltam.

Ő híres nép énekes, és Bonyán kántor volt, neki rengeteg sok
imádsága, és énekei voltak. Le már én is sokat el

feleltem, kösülük.

63

Óh dicső ment József! aki egyedül voltál méltó, az önes
férfiak között arra, hogy az Isten a legkedvesebbet, az ő egy
fiát, az ő műr anyját a te gondviselő oltalmadra helyezte.
Kérünk téged légy nekünk is oltalmunk, és vedd meg
minket is, minden testi, és lelki bajoktól, álj meletünk,
Kérlek értünk az Úr Jézust, aki örült mikor a József fiának
nőlitették, és engedelmes volt neked, Vímont neked jutott az a
boldog halál, hogy Jézus, és Mária karjai között addad a
lelketet vira, a Teremtő Istennek.

Kérünk mi is legyetek velünk, most is kívált a halálunk
öráján, mikor a nyelvünk megnémul, nőljatok helgetünk
Jézus, Mária, és József, ámen.

Óh most József légy oltalmunk
Minden bajtól vedd meg a hárunk
Ég áldorát ord le ránk, azért horrad nál imánk,
Verecs kérünk aron az uton, mely égbe rón minket lriton.
Kürdelmünkben légy a segélyünk, éregekben pelda képiünk.
Neked adjuk a ház kulcsát, oltalmard és vedd lakoját,
Zárd ki mind azt ami káros, ami üdvünkre hátrányos
Ajánly minket Jézusodnak, neplötelen műe arádnak,
Hogy családuink kicsi hára, Nőre áretnek legyen a mára ámen.

Ért a his reggeli hála adást minden reggel el inekelte,
Édes menyei jó atyám, az éjel te vigyáruál róm,
Fogad ezért a kőnőnetem, magamat néked mentelem.

Legyen a tied ^{kezeg} ma palkötóm, minden narám, minden gondólatom.
Hogy dicsőrhunem az áldott ment neved, minden bajtól vedd meg
engemet,

ruunkáinkhoz kérünk adj erőt,
santald a néma renvedött.
angyalunk meletünk legyen,
stunk után a menyee félvigyen.

Lent Anna olvasója

Éi leányának és fiúnak, és a ment lélek Istenek a nevében
Vram nyird meg az ajkainkat, ate ment neved dicsőretére
tirtitod meg omi nívünket minden gonon, és hiába való
mdólattól, Gerjed föl akaratumkat, hogy méltóképen
figyelmeren és ajtatomran végerkerülk imádrágunkat, és
Istenség által meghalgatarunk, Ved kedvessen menjei
atyánk imádrágunkat, Meljet a te dicsőségedre, és ment
Anna arony tinteletére el akarunk mondani.

Egybe kapcsoljuk azt Kristus Jézusnak, nüz Mariának
és minden menteknek, legtökéleteseb szándékaikkal, és
irdemeivel amen. Kinehegy Istenben stb..

1 Miatyánk, 3 üdvölet.

Boldog a méh mely a neplötelen nüz Mariát hordosta.
Aldotak az emlök, melyek az Isten anyját szoptaták.

1 Miatyánk, majd 3. üdvölet a következő képen.

Üdvörlégy Maria ment Anna leánya, malantat vagy
teljes, az Ur van teveled, a te segítséged érvelem.
Aldott ate anyád ment Anna akítöl te minden bün és
makula nélkül szármartál nép nüz Maria, Es töled
születik az Ur Jéus Kristus élő Istennek ment fia.

Aronyunk nüz Maria Istenek ment anyja, és ment Anna
nádhoratók irtünk bünösökhert, most és halálunk
irafán amen. 3 üdvörlégy Maria, a fenti módon.

Boldog a méh stb. Aldotak az emlök stb.

ürlégy Maria atya Istennek leánya

ürlégy Maria a fiu Isten ment anyja.

ürlégy Maria a ment lélek Isten segyese.

ürlégy Maria a teljes ment háromságnak élő

nloma malantat vagy teljes az Ur van teveled a te

rséged érvelem, Aldot a te anyád a ment Anna akítöl

inden bün, és makula nélkül szármartál nép nüz

iled születik az Ur Jéus Kristus az élő Istennek ^{Maria} ~~stb~~

ment fia. Boldog a méh stb. Aldotak az emlök stb.

Folytatás az előző oldalról.

Amennyünk nisz Mária Istenek ment anyja, és ment tanna
imádkozatok éretünk bűnösökhert most és halálunk óráján.

Boldog a méh stb. Áldotok az omlök melyek az Isten stb,
Könyörögjünk, örök mindenható Ur Isten halálat
adunk ment fölrégednek, ki anyi malantot méltortatál
engedni a boldog ment tanna amonymnak, hogy a te ment
anyádat, nisz Mariát a méhébe érdemelte hordórné.
Enged nekünk, az ő ment anyjának, és a te édes ment
anyádnak az eszedérese által el nyerheszik az őt őh
élettet ámen.

Boldog a méh stb. Áldotok az omlök stb.
Áldot vagy te az ő testamentomleeli amonyok, főzöt, és
áldot a te méhednek a gyümölgse Mária, a mi Urunk
Jesús Kriztumnak ment anyja, ahil te, minden brin,
és makula nélkülül múltél.

Kérünk téged oh ment Anna, esedzél a te ment
remeetségedel mi éretünk segény bűnösökhert, most és
a halálunk óráján ámen.

Boldog a méh stb. Áldotok az omlök stb.

Imádkozóval éretünk oh dicró ment Anna, hogy méltók
lehesünk a te Isteni unókád igéretére, légy velünk ate
segítő keredel mindenkor, de főként a halálunk óráján,
ámen

Fohán a haldoklókhert

Jesuzom, ate mentseges nived halál tusájára, és a te nisz
anyád fájdalomra kérik mord meg a véredbe
vrend azon bűnösökhert akik az egész világon
haldokólnak, és meg ma meghalnak.

Jesuz haldokló nive, irgalmazz a haldoklóknak,
ámen.

(46)

A Kecskés Istók története.

A Kecskés Istókal a dolog úgy esett.

A feleségével nagyon öre verett.

Istókom, Istókom! vedd öre a cicóm!

En it nem maradok, világá indulok,

Ha te elmegy inend én is megyek veled.

Mint napot az éjnyik mindenkorra kísérlek.

Elis indultak hát, de nem mentek menire,

Mikor oda értek a falu végire.

Megcsókolták egymást, népen vira térték,

Hóltig boldogságraan békeségben éltek.

Megtartoták a marukat, nem maradt a béke,

Nem kísültek többet a világ végire.

Kimegyek a temetőbe, megárok egy sírt előre

Hogyha megtalálom halni, legyen hová eltemetni.

Kimegyek a temetőbe berélek a csörnel

Asa meg az én síromat kün a temetőben.

De egyik helyet kettőt áron, mert egy nem elég nekem

Te egyik kől a bánatomnak, amárik meg nekem

Löld a köhény hameg érik fekete, én utánam barna kislóy ne gyere,

Lám megmondtam háromháznor vagy ererter, engem ne neven.

Hin nincs eggebem mit a két három keres.

Homokos az édes anyám udvara, boma legény larran gyere be rajta.

Larran gyere lábúfhegyen nagyon larran végig a gangón.

Hogy a csimád nyikorgása ne haljon.

Kis angyalom ha úgy gondólod hogy nem szeretse,

Ne csalógasd az én árra szívemet,

Deha szeretn gyere be, hadd ülök az öledbe.

Had hacsintók a fekete nemedbe.

Amikor az Egri mamáknál voltam, volt nem messze tőlük egy cigány család, éppen velem egyidős iker gyermekeik voltak, az Erőök és a Joci.

Az anyjuk ott szokott segíteni csépelni, borot vedni, krumplit, ezek meg otthon maradtak a mamával, és egyik unokával, de olyan nő értő jó gyerekek voltak. A nagybátyám aki olyan gyerek pinter volt mindig eggerkedet velük, persze én is bele kapcsolódtam, mert erre voltam jöve.

Egy almáért, vagy 4 dióért, vagy egy pogácsáért, róka láncot jártunk, ösre álltunk szembe egymással, hól az egyik, hól a másik lábára, a kerüinket bilegetve a fejünket forgatva, fel, fel nézve, mint a róka ve a főre, ahól a tyukok ültek, azok ahogyan mérték le médültek. A róka tánc mótája.

Róka, róka tánc, a fél lábadra áll,
A keredet bilegerd, hogy a tyukokat le ijerd,
Ginári, ginárom, jól élünk majd a nyáron.

Csak a garda ne lásson, hogy át ugrom a palánkon,
Len it ebéd, ursona, fölöstököm, vacsora.
Hej ginári, ginárom, de jól élünk a nyáron
Hej ginári, ginárom de jól élünk a nyáron

Vagy egy másik, amikor csapóre tett kérel forgóldtunk és daktoltuk, a végén ösre vertük a tenyerünket, olyan totyra.

Hacaca, hacaca, hacacacaca
Fordulj ere, fordulj ara ahogyan a nótá mondja
Hacaca hacaca hacacacaca.

Fordulj jobbra, fordulj balra mindig csak a nótá nótá
Hacaca, hacaca hacacacaca

Hogyan meretsz gyere ide, hadd forgatlak meg kedvemre.
Hacaca hacaca hacacacaca, és ösre csaptuk a kerüinket
Hacaca hacaca hacacacaca.

Régi falusi szokás, vana emlékeztetők, a 12-13 éves koromra.

(18)

Nyári ünnepek délután málnák, a nagy lányok, a kis nagy lányok
legények, sütyő legények, össze voltak gyűlték a templom
terem, a templom párhányán üldögéltek, beszélgettek.

Őt labdázta, vagy ööne ölelkeve, karikára jártak járva
a táncot, és daloltak, a nőiek ezek voltak.

Erdőjárómak a lányok, táncra fordultak a lányok,
Melyek járja a legnépesebb, avok a leghíresebbek.

Erdő melet menyő lakni, mert sok fát hál hasogatni
Tizenhárom ölet, meg egyfelet, öleljen meg engem aki szeret.

Mályva, mályva, fehér mályva, ki nevelt fel ekorára.
Te édes anyám nevelt engem, egy barna legény szeret engem.

Körbe, körbe, karikára járva, minden kislány a babáját
Arét jöttünk ide karikáru, it fogjuk a babánkat (várja
megvárni)

Mályva, mályva, csipkés és selymi mályva.
Válogat a legény a lányra.
Ha válogat ki azt van az ideje.
Egy meg a válogató fene.

Haja, haja, kukorica haja,
Betya a szeretöm édes anyja,
De adig ne is legyen egészsége,
Még nem lesznek a fia felesége.

Kék asztalom röld a padom, volga legény a galambom
De nem bánom én ha volga is, majd len az öljő garda is.

Erdő, erdő, era kerek erdő, kerüli ezt esandár tizenkettő
A köreibe betyavok mulatnak, sörrel, lóval engem kinalgat
-nak